

Chateau Migraine en de Groene Taliban.

Vandaag start de relocatie van een deel van de sculpturen op kasteel de Bueren te Melle-Kwatrecht.

Overijverige ambtenaren van het Agentschap Natuur en Bos, geflankeerd door zelfingenomen politici, zien cultuur en natuur liever niet samengaan en hebben gedurende jaren Wim Delvoye het leven zuur gemaakt. Hoewel in eerste aanleg vrijgesproken, vorderde de procureur-generaal in beroep een boete van 600.000 euro. Een wereldvreemde rechter veroordeelde hem in beroep tot het betalen van een boete van 104.500 euro en legde een dwangsom op van 150 euro per dag tot zolang alles in zijn oorspronkelijke staat hersteld wordt. Dit is een afrekening van politici en ambtenaren. Ze stonden met geslepen messen en schuimende monden klaar om hem te lynchen. België is een land waar ambtenaren, politici en het gerecht samenheulen om ons op te sluiten in hun cultuurmarxistisch keurslijf van politieke correctheid. Wim Delvoye mocht aan de lijve ondervinden dat men in het Belgische regelbos altijd een tak vindt om iemand mee te slaan. Politici zien ergernis in een kunstwerk in zijn tuin, maar voor mastodonten van windmolens net iets verderop klom men op de groene barricades. Afgrijselijk Don Quichot-constructies mogen de natuur ontsieren en mensen neurologische schade toebrengen, maar een kunstwerk in een park is uit den boze. Begrijpe wie begrijpen kan...

Vandaag verhuist het kunstwerk naar Middelkerke, waar de cultuurminnende burgemeester Jean Marie Dedecker meteen akkoord ging om de *Flatbed Trailer* samen te voegen met de *Caterpillar* die zich daar sinds 2003 op de zeedijk bevindt. Gelukkig zijn er nog politici die kunst appreciëren.

Hieronder vindt u het volledige verhaal van pesterijen tot vonnis van de rechtbank, alsook een juridische chronologie.

Van de regen in de drop

In mei 2008 tekent dhr. Delvoye in een opwelling de compromis voor de aankoop van het 'Kasteel de Bueren, ook wel 'Kasteel van Kwatrecht' genaamd. De vorige eigenaar, Reginald de Hemptinne, had de financiële middelen niet meer om het kasteel te onderhouden – laat staan te renoveren – en had het te koop aangeboden. Het grotendeels door walgrachten omsloten kasteeldomein is in totaal ongeveer 18 ha groot. Door toedoen van overijverige ambtenaren, die men niet anders kan omschrijven als een groene taliban, werd het 'Kasteel de Bueren' een 'Chateau Migraine'. Hij werd het slachtoffer van een stringente interpretatie van wetten en decreten. Waar elders in Vlaanderen in het belang van renovatie en restauratie een soepele en tolerante benadering gold, werd hij geconfronteerd met onwrikbaar, autoritair nonsensicaal gedrag van een handvol groene smurven. Bureaucraten die in hun kantoor wegsmelten in nietigheid kwamen als regelrijders hun belangrijkheid opeisen. Voor hij het kasteel aankocht hadden de ambtenaren geen enkele controle uitgevoerd om de verloederde situatie en de bouwvalligheid van het kasteel vast te stellen. Tussen 2008 kwamen plots 13 controles waarbij enige vooringenomenheid en tunnelvisie van de inspectiediensten niet vreemd was. Hoewel de inbreuken werden betwist, werden onmiddellijk stakingsbevelen opgelegd en nam men machines in beslag zonder de procureur-generaal in te lichten. Het Hof van Beroep, zetelend in kortgeding omschreef dit in zijn arrest van 2012 als 'machtsoverschrijding van de inspectiedienst.'

Winston Churchill zei ooit: 'After a time, civil servants tend to become no longer servants and no longer civil'.

Wim kon zich van de gedachte niet ontdoen dat er door de ambtenaren constant gevestigd werd naar rechtstreekse en/of onrechtstreekse steekpenningen. Hoewel dit nooit formeel werd uitgesproken was het wel steeds op de achtergrond aanwezig. Voordien bij de arme eigenaar werden geen controles uitgevoerd, maar na Delvoye het domein had gekocht leken ze wel beurzensnijders die een rijk slachtoffer in het vizier hadden. Bij de jarenlange pesterijen horen

ook rechtszaken om de druk op te voeren. Met het geld van de overheid drijven ze je met tal van rechtszaken naar de wanhoop. Rechter Katrien van Hoecke schreef in haar vonnis van 14 november 2017, rechtbank eerste aanleg:

'voormelde vaststellingen nopen de rechtbank tot het besluit dat er objectieve redenen zijn die bij de beklagden de gewettigde vrees hebben doen ontstaan dat de inspectiediensten Natuur en Bos en Stedenbouw partijdig hebben gehandeld. Het in de processen-verbaal geschetste beeld van het terrein en de impact van de geviseerde handelingen was onvolledig en gekleurd en gaf geen neutrale voorstelling van de realiteit.'

De rechtbank oordeelde eveneens dat het plaatsen van steenkorven voor de versteviging van de wallen en de sokkel voor een kunstwerk vrijgesteld waren van vergunningsplicht en dus geen overtreding waren. Hoewel het vonnis duidelijk was, ging men in beroep, voerden ze nieuwe controles uit en werd een nieuwe rechtszaak opgestart. Als dat nog niet genoeg was werd nog eens een karaktermoord op Delvoye opgezet in de media. Met feitelijke onwaarheden en uit zijn context getrokken gebeurtenissen werd hij in de media afgeschilderd als de baarljke duivel. Hij werd plots Nero die emotioneel instabiel het kasteel en het bos aan het afbranden was.

Geen ontbossing, geen verbreding en verdieping van grachten

Spijtig genoeg namen journalisten zonder degelijk onderzoek het 'fake news' van de groene Taliban over. Wie enig onderzoek had gevoerd was tot de vaststelling gekomen dat er geen sprake was van ontbossing. Wel integendeel Wim Delvoye plantte de afgelopen jaren tientallen bomen aan. **Er is absoluut geen sprake van een verbreding en uitdieping van grachten.** Er is enkel sprake van het ontslibben van de walgrachten en enkel andere grachten. De laatste keer dat de kasteelgrachten werden schoongemaakt dateerde van 1952. Ontslibben is noodzakelijk en milieuvriendelijk om de eutrofiëring van stilstaande wateren tegen te gaan. De effecten van eutrofiëring zijn overmatige algengroei, zuurstofverlies, met als gevolg het afsterven van grote aantallen levende wezens in het water. Toen de Vlaamse overheid de 'Kraenepoel' in Aalter kocht werd onmiddellijk tot ontslibbing van de vijver overgegaan. Vandaag zien we daar een toename van de biodiversiteit en het herstel van de natuur. Wat de Vlaamse overheid veelvuldig toepast uit milieuoverwegingen, werd bij Delvoye omgebogen tot een milieumisdad. Gelukkig oordeelde de rechtbank dat het ontslibben van de walgrachten en andere grachten tot de gewone onderhoudsdaaden behoort en er geen sprake kan zijn van enige overtreding. Het fosfaatrijke slib gebruiken om door onkruid overwoekerde weilanden te bemesten om daar de aanplanting van bomen en andere planten te bevorderen, werd plots 'het storten van slib op *waardevol* grasland en het verhogen van het profiel van het landschap'. Opnieuw volgde de rechtbank in eerste aanleg de visie van het Agentschap Natuur en Bos niet.

Wie slachtoffer wordt van seksuele intimidatie of grensoverschrijdend gedrag, wordt beschermd. Wie het slachtoffer wordt van ambtelijke intimidatie, grensoverschrijdende pesterijen en machtsmisbruik wordt in de media met ongeloof onthaald en als fantast of querulant aan de schandpaal genageld. De maatschappij is onrechtvaardig.

Hoe en waarom is het zover kunnen komen

Wim Delvoye had en heeft nog steeds niets anders dan goede bedoelingen met het kasteel en het bos. Reeds op 20 juni 2008, een grote maand na aankoop van het kasteel, nodigde hij het Agentschap Bos en Natuur en het Agentschap Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO), die momenteel Inspectie en Handhaving Ruimtelijke ordening en Onroerend erfgoed (AIHRO) heet, uit voor een rondleiding in bijzijn van zijn architect. De plannen voor renovatie van het kasteel en het in zijn oude glorie herstellen van de tuinen werden voorgelegd en besproken. Aanvankelijk verliep alles vlot en waren er geen problemen. Het leien dak, dat eerder een douche was dan een dak, werd onmiddellijk volgens de wensen van het RWO hersteld. Dat zorgde ervoor dat het prachtige 18de eeuwse interieur niet verder

werd verwoest. Omdat het onwaarschijnlijk bleek borg Delvoye reeds in 2010 zijn droom voor de aanleg van een sculpturenpark op. Tot op vandaag moeten we in de pers lezen dat Delvoye daar een sculpturenpark wil aanleggen, wat op heden pertinent onjuist is.

Kort na de aankoop van het kasteel stelde hij echter wel vast dat de zone in de onmiddellijke omgeving van het kasteel als openbaar domein werd gebruikt. Op zonnige dagen kwamen vissers het domein opgereden, parkeerden hun wagen en installeerden zich om te vissen in de walgrachten. De tuin van het kasteel was kennelijk een geliefkoosde plek voor picknickers die daarnaast nog eens gebruikmaakten van het buitenzwembad. De boswachter kwam zonder toestemming met zijn jeep het domein opgereden en reed zomaar rond in het bos tussen de tuin en de grachten. Gidsen hielden er een lucratieve bezigheid op na door tegen betaling geleide bezoeken aan de ijskelder en de vleermuizenkolonie te organiseren. Een en ander leidde tot het feit dat dhr. Rudy Demol van het Agentschap Bos en Natuur door zijn eigen dienst van het onderzoek werd gehaald omwille van partijdigheid. Sommige dagen moest Delvoye, omwille van de vele geparkeerde wagens, zijn wagen parkeren aan de bijgebouwen omdat hij niet op de brug tot aan het kasteel kon rijden. De opportunistische bezoekers waren niet altijd zo met het milieu begaan als hijzelf en gebruikten het bos als openbaar toilet en lieten te pas en te onpas afval achter. Tot zolang de heraanleg van de historische tuin zou aangevat worden om ze in haar oude glorie te herstellen tolereerde Wim Delvoye de overtreders op zijn domein. Het was pas toen hij vaststelde dat in een van de bijgebouwen de kostbare Delfse betegeling gestolen werd, dat hij het domein afsloot door het sluiten van de kasteelpoort. Het bos achter het kasteeldomein waar een publieke boswegel (buurtweg) doorloopt is tot op vandaag volledig toegankelijk voor wandelaars, vogelwaarnemers en natuurliefhebbers. Hij verleent ook elke medewerking rond speciale aanvragen van groepen en scholen.

Vanaf het moment dat niet meer kon worden gevestigd in de walgracht, gepicknickt in de tuinen, gezwommen in mijn buitenzwembad, geschaatst op de walgrachten en 'last but not least' geen geld meer kon verdiend worden aan onaangekondigde bezoeken aan de vleermuizenkolonie in de ijskelder, werd hij plots de baarlijke duivel. Hij werd het slachtoffer van puriteinse aanbidders van de regeltjes en een martelaar van zijn kasteel. Zijn kasteel werd zo een 'Chateau Migraine' i.p.v. een historisch restauratieproject.

Respect en begrip

Als eigenaar van een beschermd monument en natuurgebied kan je enkel door samenwerking en wederzijds respect en begrip tot een mooie renovatie en restauratie komen. De wil tot samenwerking en het respect en begrip van controlerende ambtenaren verdween toen hij na diefstal van erfgoed besloot om enkel na afspraak toegang tot zijn domein te verlenen. (Zo komt Natuurpunt elk jaar de vleermuizenkolonie inventariseren.) De ongunst aan zijn adres was een tsunami die de grond onder zijn voeten wegzoog om gestaag te groeien tot het gedrocht dat het nu is. Het raakt Wim Delvoye als sociaal mens, dieren- en milieuvriend om in de pers te lezen dat hij een autoritaire, asociale, milieuonvriendelijke wreedaard is. Maar dat is hij helemaal niet. Hij is vegetariër en zorgde voor een diervriendelijke oplossing voor de invasieve Canadese ganzen op zijn domein. Sinds hij eigenaar is van dit domein plantte hij tientallen bomen en ontslibte hij de walgracht om eutrofiëring tegen te gaan en de grachten om het watertoevoer naar alle gedeelten van zijn domein te maximaliseren zodat de natuur zich kon gedijen en de biodiversiteit kon toenemen. Verder verstevigde hij de oevers van de walgracht om erosie te voorkomen en herstelde hij het dak om het 18de -eeuwse interieur te beschermen.

Juridische chronologie

In mei 2008 tekende dhr. Delvoye een compromis voor de aankoop van het kasteel De Bueren te Melle. Het parkdomein was tot dan toe in privé-eigendom van het echtpaar de Hemptinne. Bedoeling was het kasteel, het park en de bijzondere omwalling te herstellen en het domein in te richten als een kunst- en sculpturenpark. Het kasteel en bijbehorende park verkeerden op dat moment in een belabberde toestand, na jarenlange verwaarlozing.

Nog voor het verlijden van de akte zelf (**24 september 2008**) was er op **22 augustus 2008** al een eerste confrontatie met enkele overijverige ambtenaren van het Agentschap Natuur & Bos die kwamen vaststellen dat Delvoye de grachten aan het uitgraven was. De ruiming van het slib in de grachten valt echter gewone onderhoudswerken, waarvoor uiteraard geen vergunning nodig had. Diezelfde ambtenaren beschuldigden hem meteen ook van het vellen van 20 hoogstammige bomen gelegen in parkgebied, het ontbossen van 2 are van zijn parkterrein en het herbeplanten van niet-inheemse plantensoorten, waarbij ze hem mondeling een stakingsbevel oplegden. Op **25 augustus 2008** komen de ambtenaren opnieuw ter plaatse, op gerucht dat de stakingszegels verbroken waren. De bekrachtiging van dit stakingsbevel, door het Agentschap Ruimtelijke Ordening – en meteen uitgebreid naar alle werken- kwam er echter pas op **27 augustus 2008**, waardoor de stakingsverbreking als een administratief misverstand diende beschouwd te worden. Toch kwam er meteen een repercussie in de vorm van een administratieve geldboete van € 5.000 EUR, zowel gericht aan dhr. Delvoye als aan de grondwerkers die hij ingehuurd had.

Op **13 januari 2009** krijg hij dan alsnog – en weliswaar onnodig - een natuurvergunning voor het onderhoud van de grachten op zijn eigen parkgebied. Toch volgt er een tweede stakingsbevel op **25 mei 2009**, na een zogenaamde vaststelling dat hij de walgrachten afgegraven had en breder gemaakt, waarbij ook een hoeveelheid slib op de grasbodem van zijn terrein gestort werd. Ondanks de uitgereikte natuurvergunning wordt deze vaststelling door het RWO opnieuw bekrachtigd op **28 mei 2009**. Diezelfde dag worden er zagezegd ook stedenbouwkundige inbreuken vastgesteld door de Inspectie RWO, die klaarblijkelijk ook het kasteel zelf willen scrutiniseren, en niet enkel het kasteelterrein onder het vergrootglas houden. Op **31 juli 2009** volgt nog maar eens een nieuwe vaststelling van het Agentschap voor Natuur en Bos, deze keer in verband met de ruiming van een verbindingspoel. Vervolgens wordt dus op **19 oktober 2009** een derde stakingsbevel uitgevaardigd, opnieuw na vaststelling van een verkeerde slibstorting, en bekrachtigd in een algemene stillegging van de werken op **30 oktober 2009**. Ondertussen worden de opgelegde geldboetes wel vernietigd door de rechtbank (vonnis van **17 februari 2010**), wat onmiddellijk op een beroepsprocedure stuit ingeleid door het Vlaams Gewest; dit laatste gebeurt op **8 maart 2010**. Niettemin ijveren de ambtenaren verder en vorderen ze een vierde stakingsbevel op **1 december 2010** na vaststelling dat Delvoye ook steenkorven geplaatst had rond mijn walgracht, en alsook onvergund een betonplateau zou gegoten hebben. Op grond van het stakingsbevel mocht dus geen enkele handeling meer worden gesteld op het gehele kasteeldomein. Uiteraard heeft hij dit onmiddellijk aangevochten via een procedure voor de rechtbank van eerste aanleg, die dit stakingsbevel echter bevestigde. Een jaar later bijna, op **9 september 2011** kwam een volgende opvolgcontrole naar aanleiding van vermeende metselwerken. Daarbij bleken ambtenaren van Bos en Natuur ten onrechte en valselijk zijn terrein betreden te hebben, waar hij hen ook direct op aangesproken heeft. Ook dit laatste leidde weer tot een klacht, met burgerlijkepartijstelling van de betrokken ambtenaren deze keer (**16 september 2011**) waarin hem smaad, mondelinge bedreiging en diefstal ten laste gelegd wordt, en waarvoor hij ook nog doorverwezen werd naar de raadkamer.

Op **10 januari 2012** ontving hij bovendien een aanslag van de Provincie Oost-Vlaanderen voor een provinciebelasting die in 2010 nieuw werd ingevoerd, ten bedrage van € 35.405,77 EUR. Een bedrag dat hij uiteraard protesteerde omdat een groot deel van het terrein doorverhuurd werd aan hemzelf en zijn stichting. Als gevolg van de jarenlange verregaande inmening van het eigendomsrecht waren de gronden sinds aankoop sowieso al onbruikbaar voor zijn vennootschap. In die periode kon en mocht zijn vennootschap ook geen enkel gebruik meer maken van de betrokken terreinen: bij de minste activiteit volgde er toch een stakingsbevel! Ondertussen bleef hij maar procederen tegen de vermeende bouwovertradingen, deze keer voor het Hof van Beroep, die een arrest velde op **16 maart 2012**, waarbij de stakingsbevelen

op zich werden gehandhaafd, maar de draagwijdte ervan beperkt werd tot enkel de betrokken werken (steenkorven). Het stakingsbevel tot werken op het gehele kasteeldomein werd dus eindelijk teruggedroefd, waarbij het Hof zich ook uitsprak over de duidelijke machtsoverschrijding door een staking aan te bevelen ten aanzien van *alle* werken op het *gehele* kasteeldomein.

Op **31 januari 2012** diende hij een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in voor het plaatsen van diverse sculpturen en de daarbij benodigde omgevingswerken. In eerste aanleg kreeg hij maar een zeer gedeeltelijke vergunning van de gemeente Melle, maar in beroep, dd **10 oktober 2012**, werd zijn vergunning deels uitgebreid. Al die tijd vroegen de overheidsdiensten tijdens diverse overlegmomenten ook naar de opmaak van een masterplan: sinds 2012 had de gemeente Melle namelijk een planoloog aangesteld om het RUP op te maken, maar tijdens de eerste vergaderingen met de bevoegde adviesinstanties bleek al dat deze een dergelijk RUP al te beperkt opvatten en hem zo wilden beknechten.

Op **1 februari 2013** wordt Jan Briers gouverneur van Oost-Vlaanderen.

Bij het arrest van **19 april 2013** werden de vonnissen in eerste aanleg eindelijk bevestigd (met name over de vernietiging van de geldboetes) en werd het Vlaams Gewest dus effectief veroordeeld tot betaling van de gerechtskosten. Ondertussen werden er bijkomende onderzoeksdaden gevorderd bij de onderzoeksrechter en raadkamer, om zo de zaak ten gronde te kunnen pleiten. Deze werden aanvankelijk niet toegestaan maar uiteindelijk in graad van beroep wel bij de Kamer van Inbeschuldigingstelling (KI).

Jan Briers komt op bezoek op het kasteeldomein, op **9 juli 2013**. Het volgende jaar, **10 maart 2014**, brengt Delvoye hem een bezoek op zijn kabinet.

In **juli 2014** wordt Sven Gatz benoemd tot Minister van Cultuur.

Ondertussen ging ook de procedure voor de correctionele rechtbank van eerste aanleg verder in het strafdossier omtrent de smaad, en werd hij op **10 februari 2015** bij verstek veroordeeld tot 6 maanden gevangenisstraf met uitstel. Op **6 juli 2015** komt Minister Gatz een eerste keer langs op zijn studio. Delvoye brengt zelf een bezoek op zijn kabinet op **5 oktober 2015**.

Op **23 februari 2016** volgt een vonnis waarbij besloten wordt dat de provinciebelasting dient herrekend te worden en zijn vennootschap ontheven werd van deze uitzinnige heffing. De provincie gaat echter in beroep op **27 juni 2016**.

Het vonnis omtrent de 6 maanden met uitstel wordt bevestigd na mijn verzet op **30 maart 2016** waarop de raadkamer uiteindelijk beslist om de zaak door te verwijzen naar de correctionele rechtbank, die hem op **7 maart 2017** opschorting van straf verleent. Finaal is het strafonderzoek inzake de diverse (beweerde) misdrijven (inbreuken op stedenbouwrecht, natuurdecreet, bosdecreet, monumenten en erfgoed) voorgekomen op **14 november 2017** waar hij over de hele lijn vrijgesproken werd en de ambtenaren van Natuur & Bos en RWO publiekelijk terechtgewezen worden door de betrokken rechter, waarbij de woorden 'partijdigheid', 'tunnelvisie' en 'machtsoverschrijding' zelfs letterlijk in het vonnis staan. Het parket tekent echter beroep aan op **13 december 2017**.

Op **28 november 2017** volgde eerder al het arrest in het beroep tegen mijn vrijspraak in het dossier provinciebelasting en word hij alsnog veroordeeld tot het betalen van deze aanslag. Hier gaat hij uiteraard tegen in cassatie in **maart 2018**, tot op heden zonder verder nieuws.

Een jaar later tenslotte, **1 maart 2019**, volgt ook het arrest van het Hof van Beroep van Gent in het correctionele dossier tegen Wim Delvoye en Delvoye Art NV, waarbij beiden veroordeeld worden tot een fikse boete en rits herstelmaatregelen.

Alle vonnissen kan je volledig nalezen via deze link:

<https://wimdelvoye.be/news/persdossier/>